

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 31 października 2024 r.

Poz. 5385

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN-N.4131.40.11.2024.FZ WOJEWODY DOLNOŚLĄSKIEGO

z dnia 29 października 2024 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465)

stwierdzam nieważność

§ 4 uchwały nr 49.X.2024 Rady Miejskiej Jeleniej Góry z dnia 25 września 2024 r. w sprawie ustalenia wysokości opłat za pobyt i wyżywienie dziecka w Żłobku Miejskim w Jeleniej Górze.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 25 września 2024 r. Rada Miejska Jeleniej Góry podjęła uchwałę nr 49.X.2024 w sprawie ustalenia wysokości opłat za pobyt i wyżywienie dziecka w Żłobku Miejskim w Jeleniej Górze.

Uchwałę doręczono Wojewodzie Dolnośląskiemu za pośrednictwem Elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej (ePUAP) w dniu 1 października 2024 r.

W toku badania legalności uchwały organ nadzoru stwierdził podjęcie § 4 uchwały z istotnym naruszeniem art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2024 r. poz. 338 ze zm., dalej: ustawa.), polegającym na ustaleniu, że maksymalna wysokość opłaty za wyżywienie podlega rocznej waloryzacji.

Podstawę prawną podjętej przez Radę Miejską Jeleniej Góry uchwały stanowi art. 58 ust. 1 ustawy. Zgodnie z tym przepisem rada gminy określa, w drodze uchwały, wysokość opłaty za pobyt dziecka w żłobku lub klubie dziecięcym utworzonym przez jednostki samorządu terytorialnego albo u dziennego opiekuna zatrudnionego przez jednostki samorządu terytorialnego oraz maksymalną wysokość opłaty za wyżywienie.

Mocą analizowanej uchwały Rada Miejska Jeleniej Góry ustaliła wysokość: opłaty za pobyt dziecka w Żłobku Miejskim w Jeleniej Górze w wymiarze do 10 godzin dziennie (§ 1 ust. 1) dodatkowej opłaty za wydłużony wymiar opieki nad dzieckiem (§ 1 ust. 2), maksymalną wysokość dziennej opłaty za wyżywienie (§ 2 ust. 1) oraz postanowiła w § 4 uchwały, że „opłaty, o których mowa w § 2 podlegają rocznej waloryzacji o średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogłaszany przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego”.

W świetle art. 58 ust. 1 ustawy stwierdzić należy, że skoro ustawodawca nałożył na radę gminy obowiązek określenia maksymalnej wysokości opłaty za wyżywienie to rolą Rady jest wskazanie konkretnej kwoty tej opłaty. Jakakolwiek zmiana określonej maksymalnej wysokości opłaty wymaga zmiany uchwały w przedmiotowym zakresie. Skoro ustawodawca wskazał w wyżej wskazanym przepisie ustawy, że maksymalną kwotę opłaty za wyżywienie określa Rada w drodze uchwały, to jej stawka musi wynikać wprost z przepisu uchwały, nie może zatem podlegać samoistnej, corocznej waloryzacji w oparciu o jakiegokolwiek wskazane w uchwale wskaźniki w tym, zastosowany w omawianym przypadku, średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogłaszany przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Po dokonaniu tego rodzaju waloryzacji uchwała nie określałaby już maksymalnej wysokości opłaty lecz wyłącznie

stawkę bazową opłaty oraz sposób ustalania jej maksymalnej wysokości. Organ nadzoru nie ma wątpliwości, że ustawodawca nie przewidział możliwości wprowadzenia do uchwały mechanizmu automatycznego podnoszenia stawki tej opłaty.

Organ nadzoru zaznacza, że przedmiotowa uchwała stanowi akt prawa miejscowego, a organ wykonujący kompetencję prawodawcy zawartą w upoważnieniu ustawowym, jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. W państwie prawa organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Z konstytucyjnej zasady praworządności (art. 7 Konstytucji RP) wynika, że zadania i kompetencje, sposób ich wykonania oraz więzi między podmiotami administracji publicznej są uregulowane prawnie. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, realizując przysługujące mu kompetencje powinien ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu kompetencyjnym. Przekroczenie kompetencji lub jej niewypełnienie przez Radę przy podejmowaniu uchwały powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały odpowiednio: w zakresie, w którym przekroczono przyznane kompetencje.

Podsumowując należy stwierdzić, że przewidując w treści § 4 waloryzację maksymalnej stawki opłaty za wyżywienie, Rada Miejska w Jeleniej Górze wykroczyła poza zakres normy kompetencyjnej określonej w art. 58 ust. 1 ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 i naruszyła prawo w sposób istotny, co uzasadnia stwierdzenie nieważności przedmiotowego paragrafu przez organ nadzoru.

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie

Wojewoda Dolnośląski:
Maciej Awizeń